

مدرسه آزمایشگاه نیست؛ لطفاً کار کارشناسی کنید

تراکم طرح‌ها در آموزش و پرورش موجب شده تا طرح‌ها بدون کار کارشناسی دقیق به مرحله اجرا درآیند و آزمون و خطا همچنان در این دستگاه عیالوار ادامه یابد و با مدارس و دانش‌آموزان در این طرح‌ها به مثابه آزمایشگاه رفتار شود.

تراکم طرح‌ها در آموزش و پرورش موجب شده تا طرح‌ها بدون کار کارشناسی دقیق به مرحله اجرا درآیند و آزمون و خطا همچنان در این دستگاه عیالوار ادامه یابد و با مدارس و دانش‌آموزان در این طرح‌ها به مثابه آزمایشگاه رفتار شود.

هر روز مسئولان این وزارتخانه خبر جدیدی اعلام می‌کنند؛ از تغییر کتاب‌های درسی تا اجباری شدن رشته‌های مختلف ورزشی و اخیراً نیز دنبال کشف رشته‌های جدید ورزشی مانند «طناب‌ورز» هستند.

برای نمونه وزیر آموزش و پرورش بهار امسال به همشهری اعلام کرد که کتاب‌های پایه اول دبستان از سال تحصیلی جدید (90-91) تغییرات اساسی خواهد داشت، ولی معاون پژوهشی وی هفته گذشته در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر گفت « برای سال تحصیلی جدید در پایه اول ابتدایی فقط درس ریاضی به‌طور کلی تغییر یافته و کتاب جدیدی برای آن تالیف شده است. « نمونه دیگر، اظهارات رئیس مرکز تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش است که تا چندی پیش اصرار می‌کرد که براساس کار کارشناسی ژیمناستیک در پایه چهارم دبستان و طناب زنی که در آموزش و پرورش به «طناب‌ورز» تغییر نام یافته، در پایه دوم اجباری شود به یکباره تغییر عقیده داد.

بنا بر اظهارات اخیر کیومرث هاشمی، رشته‌های ورزشی ژیمناستیک در پایه دوم و طناب‌ورز در پایه چهارم از سال تحصیلی آینده در مدارس اجباری می‌شود. وی که از سوی وزیر آموزش و پرورش ماموریت دارد تا ورزش مدارس را احیا کند و مدعی است همه طرح‌ها در این مجموعه کارشناسی است علت این تغییر عقیده را در گفت‌وگو با فارس اینگونه توجیه کرده است: « نگاه اولیه ما این بوده است که رشته طناب‌زنی را در پایه دوم و ژیمناستیک را در صورت فراهم بودن امکانات در پایه چهارم دبستان الزامی کنیم. « وی با اذعان تلویحی به اشتباه کارشناسان گفت: با وجود این تصمیم، اما پس از جلساتی که با کارشناسان رشته ژیمناستیک داشتیم تمام آنها بر این نکته تأکید کردند که می‌توان این رشته ورزشی را از پایه دوم دبستان و حتی زودتر از آن آموزش داد؛ چرا که پایه چهارم برای آموزش ژیمناستیک تا حدودی دیر است.

حال این پرسش مطرح می‌شود که وقتی بیان می‌شود همه طرح‌ها از پشتوانه کارشناسی برخوردارند، آیا پیش از اجباری اعلام کردن این رشته‌ها با کارشناسان ژیمناستیک مشاوره شده‌است؟ از طرفی آموزش ژیمناستیک دست‌کم نیاز به تشک دارد که در وضعیت کنونی اغلب مدارس نه فضای کافی برای آموزش ژیمناستیک دارند و نه امکانات لازم البته این معضل با یک‌نوبته شدن دبستان‌ها برای اجرای طرح تعطیلی روزهای پنجشنبه، وضعیت بغرنج‌تری خواهد یافت.

جالب اینکه هاشمی که پیش از این آموزش اجباری طناب‌زنی را منوط به تامین بودجه دانسته بود، آموزش اجباری ژیمناستیک را نیز موکول به تامین بودجه کرده‌است. نکته دیگر اینکه آموزش شنا یا ژیمناستیک افزون بر امکانات و تجهیزات، به مربیان آموزش دیده و مجرب نیاز دارد. به‌نظر می‌رسد رئیس مرکز تربیت بدنی خود نیک می‌داند که آموزش ژیمناستیک در مدارس عملی نیست و با پذیرش تلویحی این موضوع می‌گوید: « اگر چنین امکانی در داخل مدارس وجود نداشته باشد، دانش‌آموزان دوم دبستان را مانند طرح آموزش شنا از مدارس به کانون‌های ورزشی منتقل می‌کنیم تا در آنجا اصول ژیمناستیک و حرکات زمینی را یاد بگیرند. «

نکته بسیار مهم اینکه از سال تحصیلی آینده دبستان‌ها روزهای پنجشنبه تعطیل هستند و با در نظر گرفتن اینکه قرار است ژیمناستیک مانند شنا در خارج از مدرسه آموزش داده شود، عملاً یک روز هم به آموزش شنا اختصاص خواهد یافت و از زمان آموزش دانش‌آموزان کاسته خواهد شد. لطفاً طرح‌ها را پس از بررسی همه جوانب و کار کارشناسی اعلام کنید تا ورزش مدارس که حال و روز خوشی ندارد بیش از این بلاتکلیف نماند.